

literatura i Art

TIPUS PINTORESCS

EL BARBER

Si la immensa majoria dels barbers haguessin visitat tant sols una vegada l'Institut d'orientació professional, segurament s'haurien percatat que Déu no els havia cridat per el camí de la navalla i l'estisora i a hores d'ara no foren la preocupació constant dels qui, diguem-ho així, tenen un alt concepte de l'estètica capilar i facial.

El barber, aquest esquilet espiritualitzat, no té cap tipu concret. Abans les revistes parisines l'havien generalitzat amb una tofa de cabell com una escarola, i una pinta, una pinta que no hi podia faltar mai, fent una filigrana gentil al cantó esquerra. Ara no; ara el barber s'ha cosmopolitzat tant, que si no el veieu vestit com un camarer, el podeu confondre amb un impressor. Fins n'hi ha que es prenen el luxe d'ésser calvos.

El barber comença l'ofici quan... li sembla i per la manera com us talla els cabells i us afaita, podeu calcular més o menys, sense gaire por d'equivocar-vos, l'any que el va començar i la moda que imperaba aquest any: no són amics de l'evolució.

Quan comença l'ofici, el barber li proven la veu i la resistència pulmonar, perquè temps a venir haurà de parlar de política al gust de cada client des de les vuit del matí a les vuit del vespre. Els que no assagen la política, encara es pitjor perquè us parlen d'art o de futbol, que ens resulta molt més enutjós.

Els barbers tenen un moment terriblement efectista, que és quan us afaiten a sota el nas. Aquest moment plàstic

d'arramangar-vos la punta del nas amb el pulgar i l'índex, té un gran valor documental comparable als rodolins del senyor Raspall.

Ara que s'ha generalitzat el bigoti-cella, és curiós l'aire transcendental que empren al constatar les dues bandes del bigoti per si son perfectament simètriques. A jutjar per la força emotiva i expressiva dels ulls, hom diria que el barber és alumne o professor (que per el cas és igual) d'alguna secció artística de l'anacrònica Llotja.

El barber després d'obsequiar-vos amb un recital de política assimilativa, us espolsa la cara amb el devantal d'operacions perfectament embolicat i ajudat amb un ample gest Lluís XV, us demana simbòlicament la propina. Si el barber té ganes de fer-vos sufocar, abans us pregunta correlativament si voleu això, allò o allò altre i teniu de contestar amb unes galtes de Rousseau quan parlava amb una noia: no... no... no. A vegades la perfídia etc... i en surtiu amb *pela* vuitanta de gasto. Segons la propina el barber us posa l'abrig i us obra la porta.

Per conèixer instantàniament si podeu confiar-li el vostre bigoti, és necessari que el barber també en porti, altrament aneu a l'atzar.

Si el barber porta un bigoti rectangular i arranat com si fos una mostra de llana, fugiu-ne! Es que té mal gust i us desgraciarà el vostre. La preocupació per l'estètica del bigoti és molt interessant; més interessant almenys, que tota la política local de Granollers.

VÍCTOR RODA

Barcelona, mes de Maria de 1930.

Els uns els diran: «és un cas molt compromès i pot resultar-li car», d'altres «tal com estan les lleis, el poden condemnar a tants anys de presidi» i així, successivament, sense que ningú reconegui si aquell home pot ésser innocent de la culpa que la acusen.

Per evitar tots aqueixos malestars, es fundà a Granollers la «Unió de Xòfers i Motoristes de Granollers i sa Comarca». Perquè quan un company soci tingui la fatalitat de cometre una desgràcia hi hagi qui pugui prestar-li protecció i demostrar la seva innocència, que com diem més amunt, pot ésser causa del peatí i no del xòfer.

Reconeixent els xòfers i motoristes de Granollers i sa comarca la conveniència de pertanyer a la mateixa, han vingut a inscriure's en les llistes de l'Entitat, i avui primer de Maig, després de dos mesos d'actuació, són ja 157 els socis companys que

van pel món, creuant les nostres carreteres, amb el seu carnet legalitzat, en el qual amb lletres de motllo es llegeix una nota que diu, que en cas d'atropell, recullin i atenguin degudament a la víctima i la portin al primer dispensari o farmàcia; primer, per humanitat i segon, per demostrar que cap intent de fer mal hi havia al que tingué la desgràcia d'ésser atropellat.

CLÀXON

Fins avui s'ha repartit gratuïtament ACCIÓ. Preguem als qui no vulguin ésser subscriptors que donin avís al mateix repartidor.

La DIGESTONA Chorro, cura, calma i no perjudica. Preu 3 ptes.